

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 7Cdo/294/2019  
Identifikačné číslo spisu: 4217202137  
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2022  
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:4217202137.1

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubora Šeba a sudcov JUDr. Petra Brňáka a JUDr. Martiny Valentovej, v spore žalobcu: B. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX zastúpeného URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., AK so sídlom Havlíčkova 16, Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenej ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., AK so sídlom Kýchčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o určenie, že úver je bez poplatkov a bezúročný a iné, vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 8C/11/2017, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 11. apríla 2019 sp.zn. 9Co/91/2018, takto

### rozhodol:

Dovolanie zamietá.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 15. januára 2018 č. k. 8C/11/2017-288 žalobcu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%. Žalobca sa žalobou v znení jej zmeny domáhal určenia, že I. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ uzatvorená dňa 06.03.2015 medzi žalobcom a žalovanou (ďalej len „Zmluva“) je bezúročná a bez poplatkov, II. žalobca je povinný zaplatiť žalovanej z mesačnej anuitnej splátky č. 68 obsiahnutej v Zmluve iba čiastku sumy 260,47 eur, III. žalobca nie je povinný zaplatiť žalovanej z mesačnej anuitnej splátky č. 68 obsiahnutej v Zmluve čiastku sumy 34,15 eur, IV. žalobca nie je povinný zaplatiť žalovanej jednotlivé mesačné anuitné splátky od splátky č. 69 (vrátane) až po splátku č. 107 (vrátane) obsiahnuté v Zmluve, V. zmluvná podmienka uvedená v zmluve pod. čl. I bod 3: „výška poplatku za poskytnutie úveru 400,- eur“ je ako neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) neplatná a VI. zmluvná podmienka uvedená v zmluve pod čl. III bod 6: „Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky, ktorými sa riadia zmluvné strany

vo veciach, ktoré nie sú osobitne upravené v tejto úverovej zmluve, v spojení s čl. XII. bod 4. Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom „Zmluvné vzťahy medzi dlžníkom a bankou, ktoré nie sú výslovne upravené v texte úverovej zmluvy, prípadne v týchto obchodných podmienkach, sa riadia Obchodným zákonníkom" je ako neprijateľná podmienka podľa § 53 ods. 5 OZ neplatná.

1.1 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že strany sporu dňa 06.03.2015 uzatvorili Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička" č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovaná žalobcovi úver vo výške 20.000,- eur, ktorý je žalobca povinný vrátiť v 107 splátkach vo výške 294,62 eur. Podľa Zmluvy predstavujú celkové náklady žalobcu 11.923,92 eur a celková čiastka, ktorú musí zaplatiť v súvislosti s poskytnutým úverom je vo výške 31.923,90 eur. Ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN") je v Zmluve určená na 12,22%, priemerná RPMN na 10,28 %, úroková sadzba na 10,90 % a poplatok za poskytnutie úveru predstavoval 400,- eur. Súd prvej inštancie uviedol, že § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. je potrebné vykladať tak, že v zmluve uvedená splátka úveru je dostatočne určená aj keď je vyjadrená iba celkovou výškou splátky, pričom takto uvedená splátka musí zahŕňať všetky veriteľom požadované plnenia, a nie len uvedením niektorých zložiek navodzovať dojem nízkej splátky.

1.2 K návrhu žalobcu na určenie, že čl. I bod 3 a čl. III bod 6 Zmluvy sú ako neprijateľné podmienky neplatné, súd prvej inštancie poukázal na to, že žaloba o určenie právnej skutočnosti je prípustná, ak ju pripúšťa osobitný predpis. V danej veci sa nejedná o spor v zmysle § 301 Civilného sporového poriadku o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach a žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore neprichádza do úvahy. Súdu bola zachovaná možnosť aj bez návrhu vysloviť, že zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, avšak len v súvislosti so spotrebiteľským sporom. Keďže žalobca sa žalobou nedomáhal vydania bezdôvodného obohatenia titulom nedôvodne uhradeného poplatku, určením neplatnosti zmluvných podmienok sa medzi stranami sporu nič nevyrieši a žalovaná nebude zaviazaná plnenie prijaté titulom poplatku žalobcovi vrátiť. Navyše rozsudok vydaný v individuálnom spotrebiteľskom spore je záväzný len pre strany sporu a len v prejednávanej veci. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že predmetná zmluva nie je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z. a úver nie je bezúročný a bez poplatkov.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd") rozsudkom zo dňa 11. apríla 2019 sp.zn. 9Co/91/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že prejednávaná spotrebiteľská zmluva nie je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j) a k) zák. č. 129/2010 Z. z.

2.1 Odvolací súd poukázal na to, že RPMN v sebe zahŕňa všetky náklady s úverom spojené ako poplatky za uzatvorenie zmluvy, za správu úveru, za poistenie schopnosti splácať a pod., a teda nemožno súhlasiť, že súčasťou RPMN nemal byť poplatok za poskytnutie úveru, pretože jeho nezahrnutím do celkových nákladov spojených s úverom, by výška RPMN nebola určená správne. Činnosť veriteľov ako podnikateľov je vykonávaná za účelom dosiahnutia zisku, a preto aj poskytovanie finančných prostriedkov vo forme spotrebiteľského úveru nie je bezodplatné. Odplata za poskytnutý úver má byť dojednaná jednoznačne, čomu dojednanie poplatku za poskytnutie úveru zodpovedá, táto položka zahrnutá do celkových nákladov úveru bola žalobcovi známa od počiatku, nebola nejednoznačne formulovaná, resp. skrytá pod akúkoľvek inú položku nákladov a nespĺňa náležitosti neprijateľnej zmluvnej podmienky.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej len „dovolaateľ") dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

3.1. Dovolanie odôvodnil porušením práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a jeho predvídateľnosť. Súd sa nesprávne vysporiadali s relevantnými otázkami. K porušeniu práva na spravodlivý proces došlo najmä tým, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením súdu

prvej inštancie a obmedzil sa len na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie. Odvolací súd sa nevysporiadal s tvrdeniami v odvolaní, a to najmä vo vzťahu k nemožnosti akceptovania záveru, že by poplatok za spracovanie úveru bolo zákonné a spravodlivé od spotrebiteľa požadovať.

3.2 Dovolateľ mal za to, že napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení, a to v otázke „nesprávne určenej RPMN z dôvodu započítania poplatku, ktorý predstavuje dvojité zaťaženie spotrebiteľa a slúži výlučne k prospechu dodávateľa." Podľa dovolateľa nesprávne právne posúdenie veci spočíva v tom, že súdy nesprávne interpretovali § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že tento sa zaoberal poplatkom za poskytnutie úveru, avšak svoje rozhodnutie zaťažil vadou, keď vyvodil nesprávne právne závery. Dovolateľ poukázal na to, že dojednanie o poplatku bolo v zmluve predformulované bez možnosti ovplyvnenia dovolateľom. Neprijateľnosť tohto poplatku je spôsobená aj jeho neurčitou, keď by mal korešpondovať nejakému predmetu plnenia. Zák. č. 129/2010 Z.z. síce predpokladá aj inštitút poplatku, ale je nevyhnutné, aby sa ním platilo skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme.

3.3 Dovolateľ ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentáciou vo vzťahu k neprijateľnej podmienke zakotvenej v čl. III bod 6 Zmluvy, v rámci ktorého sa zmluvné strany dohodli, že ich právne vzťahy výslovne neupravené v Zmluve, sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

3.4 Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia dôvodiac, že dovolanie osvedčuje predpoklad jeho úspešnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa vzhľadom na to, že súdy sa dostatočným spôsobom nezaoberali poplatkom za spracovanie úveru, právne závery konajúcich súdov sú arbitrárne a v rozpore s judikatúrou a odkladom vykonateľnosti bude predídene možnému vzniku škody.

3.5 Dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zmenil napadnutý rozsudok odvolacieho súdu tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie, eventuálne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania v prípade, ak zamietnutia dovolania poukázal na § 257 Civilného sporového poriadku dôvodiac povahou sporu a zmenou legislatívy a rozhodovacej praxe.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu namietla nedôvodnosť uplatnenia § 257 CSP.

5. Dovolateľ k vyjadreniu žalovanej uviedol, že dôvody hodné osobitného zreteľa v danom prípade sú dané zdôrazňujúc, že v čase podania žaloby a uplatňovania opravných prostriedkov neexistovala ustálená a záväzná rozhodovacia prax, ktorá by vyslovila jednoznačný záver týkajúci sa členenia splátok v spotrebiteľskej zmluve.

6. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je potrebné zamietnuť.

7. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných ľudských práv a do obsahu tohto práva patrí viacero samostatných subjektívnych práv a princípov. Podstatou tohto práva je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nezávislom a nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne

záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

9. Dovolateľ tvrdil, že k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces došlo porušením práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a jeho predvídateľnosť, ako aj tým, že súdy sa nesprávne vysporiadali s otázkami relevantnými pre rozhodnutie vo veci.

10. Dovolací súd k dovolacej námietke vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia súdov nižších inštancií odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 01. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať za aktuálne a pre súdnu prax použiteľné. Obsah spisu nedáva podklad pre uplatnenie druhej vety tohto stanoviska, ktorá predstavuje výnimku z prvej vety a týka sa výlučne ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Dovolací súd nezistil, že by v danej veci išlo o takýto prípad, ktorým by došlo k porušeniu práva dovolateľa na spravodlivý proces.

11. K námietkam dovolateľa dovolací súd poukazuje na to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s rozsudkom súdu prvej inštancie vytvára ich kompletizujúcu jednotu. Rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal jednak s členením splátok, s dôvodnosťou poplatku za poskytnutý úver a jeho dopadom na RPMN ako aj s neprijateľnosťou podmienky zakotvenej v čl. III bod 6 Zmluvy (body 18 a 22 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu). Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu, jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie, nemožno považovať za neodôvodnený, pričom odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu má všetky náležitosti v zmysle § 393 CSP.

12. V súvislosti s námietkou dovolateľa o nesprávnom vysporiadaní sa s relevantnými otázkami dovolací súd poukazuje na to, že neúplnosť či nesprávnosť skutkových zistení, nesprávnosť týkajúca sa hodnotenia dôkazov súdom a ani nesprávne právne posúdenie vecí, t.j. nesprávne právne posúdenie vecí, nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považovaná za dôvod zakladajúci vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) OSP, pričom ani po prijatí nových procesných kódexov sa na aktuálnosti týchto záverov nič nezmenilo (R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999, 3Cdo/108/2016). Výnimkou sú iba závažné deficity v dokazovaní, prípadne konajúcimi súdmi svojvoľné, neudržateľné alebo v zrejmom omyle prijaté skutkové závery, ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z podaného dovolania nevyplýva, že by o takýto extrémny prípad išlo.

13. K dohode o uplatnení Obchodného zákonníka považoval dovolací súd za nevyhnutné doplniť, že aj napriek tomu, že vzťah založený Zmluvou je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom v zmysle § 261 ods. 6 pís. d) Obchodného zákonníka, ide o právny vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou. Ak teda spotrebiteľská zmluva odkazuje na aplikáciu Obchodného zákonníka, tento sa bude aplikovať v prípade, ak bude mať za následok priaznivejšie podmienky pre spotrebiteľa. V dôsledku toho, ak by došlo k rôznej právnej úprave rovnakého inštitútu, napr. premlčacej lehoty, tak Občianskym zákonníkom ako aj Obchodným zákonníkom, tak by sa aplikovala občianskoprávna úprava upravujúca tento inštitút pre spotrebiteľa výhodnejšie a naopak napr. pri uznaní záväzku začína plynúť v režime Obchodného zákonníka 4-ročná premlčacia doba, kým v režime Občianskeho zákonníka až 10-ročná premlčacia doba, tak by sa aplikovala obchodnoprávna úprava.

14. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

15. V súvislosti s namietaným nesprávnym právnym posúdením veci dovolateľ za otázku neriešenú považoval otázku „nesprávneho určenia RPMN z dôvodu započítania poplatku, ktorý predstavuje dvojité zaťaženie pre spotrebiteľa a slúži výlučne k prospechu dodávateľa." Dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v nesprávnom výklade § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy vo vzťahu k posúdeniu poplatku za poskytnutie úveru.

16. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN.

17. Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy na účely výpočtu RPMN sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkolvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

18. Podľa § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvorenia Zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

19. RPMN sa v zmysle uvedeného určuje ako celkový náklad spotrebiteľa spojený so spotrebiteľským úverom s výnimkami vyplývajúcimi z tohto ustanovenia, pričom do celkových nákladov spotrebiteľa o.i. patria aj poplatky akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe.

20. V zmysle rozsudku SD EÚ vo veci C-621/17 z 03.10.2019 „Čl. 4 ods. 2 a čl. 5 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa majú vykladať v tom zmysle, že z požiadavky, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, nevyplýva povinnosť, aby také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, tiež podrobne špecifikovali všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm."

21. Dovolací súd poukazuje na to, že z označenia sporného poplatku vyplýva, že ide o poplatok za poskytnutie úveru, t.j. za úkony na strane veriteľa, ktoré sú nevyhnutné pre uzavretie zmluvy, a ktoré sú jeho internou záležitosťou a súčasťou jeho nákladov, teda za úkony veriteľa súvisiace s poskytnutím

úveru ako vypracovanie zmluvy a jej uzavretie a pod. Poplatok za poskytnutie úveru teda predstavuje cenu za poskytovanie služby veriteľom, pričom možnosť jeho uplatňovania pripúšťa zák. č. 129/2010 Z.z. a táto možnosť vyplýva aj z judikatúry SD EÚ. Nemožno teda v súvislosti s dojednaním poplatku za poskytnutie úveru dospieť k záveru o existencii nekalej zmluvnej podmienky.

22. Nemožno opomenúť tú skutočnosť, že bolo na dovolateľovi, ktorý mohol posúdiť hospodárske dôsledky vyplývajúce zo Zmluvy, či ju uzavrie, a ak sa mu poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol v Zmluve vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne, javil vysoký, nič mu nebránilo obrátiť sa na iný subjekt. Dovolací súd má za to, že nemožno tolerovať, aby dovolateľ, ktorý vopred vedel, že bude musieť zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru a zároveň poznal jeho výšku, Zmluvu aj napriek tomu uzavrel, teda s poplatkom a jeho výškou súhlasil, následne zaujal stanovisko, že poplatok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

23. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd mal za to, že odvolací súd svoje rozhodnutie nezaložil na nesprávnom právnom posúdení otázky doposiaľ neriešenej, nakoľko jeho rozhodnutie bolo v súlade so zák. č. 129/2010 Z.z. Ak súdy považovali za správne určiť RPMN aj so započítaním poplatku za poskytnutie úveru, postupovali v súlade so zákonom.

24. Vzhľadom na neopodstatnenosť námietky dovolateľa, že konanie pred odvolacím súdom bolo postihnuté namietanou vadou vyplývajúcou z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie je prípustné, avšak nie je dôvodné. Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolanie dovolateľa zamietol podľa § 448 CSP.

25. Dovolací súd zároveň poukazuje na odôvodnenie uznesenia tunajšieho súdu sp.zn. 8Cdo/30/2019 zo dňa 26. februára 2020, ktorým tunajší súd rozhodol v konaní s totožnými stranami sporu ako aj predmetom konania, t.j. o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

26. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020).

28. Vo vzťahu k nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolateľ navrhol, aby dovolací súd rozhodol podľa § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa videl v povahe sporu ako sporu s ochranou slabšej strany ako aj v tom, že v čase uplatňovania opravných prostriedkov neexistovala ustálená rozhodovacia prax, ktorá by vyslovila záver týkajúci sa členenia splátok v spotrebiteľskej zmluve. Dovolací súd nepovažuje argumentáciu dovolateľa za dôvodnú. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti § 257 CSP bližšie nešpecifikuje, možno ich však zhrnúť ako neprimeranú tvrdosť, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povahu a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strán sporu, prípadne nízky príjem. Podľa dovolacieho súdu bolo potrebné prihliadnúť na podiel dovolateľa, zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom, na vzniku a priebehu sporu, keďže vo vzťahu k členeniu splátok ide o riešenie problematiky a oprávnenosť žiadať poplatok za poskytnutie úveru vyplýva zo zákona ako aj z judikatúry SD EÚ. Rovnako má dovolací súd za to, že iba zo skutočnosti, že ide o spor s ochranou slabšej strany, nie je možné vyvodiť, že táto skutočnosť odôvodňuje nepriznanie náhrady trov konania úspešnej strane. Takýmto výkladom by bolo možné dospieť k záveru, že vždy, keď ide o spor s ochranou slabšej strany, je táto skutočnosť dôvodom na aplikáciu § 257 CSP, avšak takýto výklad je neakceptovateľný. Dovolací súd výnimočnosť prípadu nevzhladol ani v okolnostiach dovolateľa, keď z obsahu spisu nevyplýva skutočnosť, že nemôže uhradiť trovy konania poukazom na jeho osobné, zdravotné, zárobkové, majetkové pomery, teda nebola preukázaná taká skutočnosť, že pomery dovolateľa to neumožňujú. Dovolací súd zohľadnil aj skutočnosť, že dovolateľ sa dal aj v základnom konaní zastúpiť právnym zástupcom, ktorého si sám

zvolil, pričom z obsahu plnomocenstva nevyplýva, že by právna pomoc bola poskytovaná bezplatne. Dovolací súd nespochybňuje zákonné právo dovolateľa dať sa v konaní zastupovať advokátom, nakoľko však nebolo preukázané, že mu právny zástupca poskytuje právne služby bezplatne, zastáva názor, že ak je spôsobilý znášať náklady na úhradu trov právneho zastúpenia, je daný predpoklad existencie finančných rezerv. Dovolací súd tiež poukazuje na to, že žalovaná nemôže znášať náklady konania, ktoré inicioval dovolateľ len s prihliadnutím na skutočnosť, že je obchodnou skutočnosťou a dovolateľ je spotrebiteľom. Dovolací súd nezistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by nemal stranám priznať náhradu trov konania, na základe čoho úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

29. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.